

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Hubáčka a soudců JUDr. Elišky Cihlářové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **A. H.**, proti žalovanému: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní třída 16, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 18. 9. 2012, č. j. 6 Ca 226/2008 - 77,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce napadl včasnou kasační stížností usnesení Městského soudu v Praze ze dne 18. 9. 2012, č. j. 6 Ca 226/2008 - 77, kterým byla odmítnuta jeho žaloba proti sdělení žalovaného ze dne 8. 2. 2008, č. j. 807/2007, o tom, že žalobce ani jeho právní zástupce nebudou přizváni k jednání kárného senátu ve věci podané kárné žaloby na Mgr. Petra Zapletala.

Podle ustanovení § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti. Podle položky č. 19 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou uvedeného zákona, je kasační stížnost zpoplatněna částkou 5.000 Kč.

Tento soudní poplatek nebyl současně s podáním kasační stížnosti zaplacen. Žalobce v kasační stížnosti pouze uvedl, že *„jedná ve smyslu Čl. 23 LZPS a je tím zbaven poplatků za právní služby a soudního poplatku či dalších finančních výloh.“* Nejvyšší správní soud se však s tímto tvrzením žalobce neztotožnil, a proto jej usnesením ze dne 9. 1. 2013, č. j. 7 As 176/2012 - 21, vyzval k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost a stanovil mu k tomu lhůtu deseti dnů. V odůvodnění usnesení také uvedl, proč považuje žalobcovo tvrzení o „zbavení“ soudního poplatku za nedůvodné.

Žalobce však přes výzvu soudu soudní poplatek za kasační stížnost ani po uplynutí stanovené lhůty nezaplatil.

Podle ustanovení § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.

Podle ustanovení § 47 písm. c) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.

Jelikož žalobce přes výzvu soudu ve stanovené lhůtě ani následně soudní poplatek nezaplatil, přistoupil Nejvyšší správní soud k zastavení řízení podle ust. § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s.

Pro úplnost Nejvyšší správní soud opakuje (viz usnesení ze dne 9. 1. 2013, č. j. 7 As 176/2012 - 21), že u žalobce není dáno osvobození ze zákona ani na základě čl. 23 Listiny základních práv a svobod. Žalobce netvrdil, blíže nekonkretizoval ani nedoložil, že by byly splněny podmínky pro aplikaci tohoto ustanovení. Nejvyšší správní soud jej přitom vůbec neshledává aplikovatelným v posuzované věci. Přínejmenším totiž není naplněna podmínka pro jeho aplikaci spočívající v tom, že činnost ústavních orgánů a účinné použití zákonných prostředků jsou znemožněny.

Podle ust. § 60 odst. 3 s. ř. s. nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. ledna 2013

JUDr. Jaroslav Hubáček
předseda senátu